

Vi har ikke noget imod, at man skaber mulighed for at benytte privatansatte sygeplejersker. Vi har ikke noget imod, at man prøver nogle nye tiltag og ser på, om de privatansatte kan løfte opgaverne i forbindelse med de behov for serviceydelser, kommunerne står for at skulle løse, og såfremt kvaliteten og effektiviteten samtidig forbedres, er meget nået efter vores opfattelse.

Men på den anden side vil vi under ingen omstændigheder være med til at svække den eksisterende hjemmesygeplejerskeordning over for brugerne – forstået på den måde, at vi tror, personalet i private ordninger er ansvarlige mennesker, der kan løse omsorgs- og plej opgaver på et kvalificeret niveau. Såfremt det ikke sker, ved vi også, at enhver kommunalbestyrelse har mulighed for at hjemkalde en given opgave, og det er klart, at der skal udstikkes nogle klare retningslinjer for, hvorledes opgaverne skal løses på et kvalificeret niveau.

Vi har allerede private vikarbureauer for sygeplejersker, så en lignende ordning, hvor en kommunalbestyrelse kan inddrage privatansatte hjemmesygeplejersker, er for os at se uproblematisk, blot man, som tidligere pointeret, forholder sig til plejens kvalitet, og økonomien svarer til, hvad kommunalbestyrelsen anser for at være nødvendigt, for at opgaven løses på forsvarlig vis. Vi er også helt klar på, at selvfølgelig skal disse sygeplejersker samarbejde med det øvrige sundhedsvæsen, og det ser vi ikke nogen grund til at de ikke skulle gøre. Vi har også bemærket KL's udmelding netop om udlicitering af givne opgaver, og vi har bemærket, at også socialdemokratisk ledede kommuner er i gang med at udlicitere, så hvorfor ikke prøve det her?

Dansk Folkeparti har som sagt ikke noget imod at prøve nye veje i fremtidens hjemmesygepleje. Det kan blive til gavn for brugerne, og det prioriterer vi i hvert fald højt. Vi vil derfor gå positivt med i udvalgsarbejdet, og vi går ind for den ændring, lovforslaget her handler om.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg skal lige have helt styr på den del af fru Birthe Skaarups tale, som handlede om at udføre opgaven på forsvarlig vis. Mener fru Birthe Skaarup, at den nuværende hjemmesygepleje ikke gør det på forsvarlig vis? Og så vil jeg gerne høre, om fru Birthe Skaarup mener, at bare de selvsamme sygeplejersker, som er uddannet i det offentlige sundhedssystem, bliver privatansat, løser de opgaven bedre.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Ja, alt kan jo misforstås, hvis man vil misforstå det. Der er ikke nogen, der har sagt noget om, at hjemmesygeplejerskerne ikke udfører deres opgave forsvarligt, heller ikke her, tror jeg. Men det, som vi og andre her i Folketinget påpeger, for, er, at der skal kunne benyttes privatansatte hjemmesygeplejersker, som selvfølgelig er visiteret efter lægeordnede hensyn.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dette forslag har vi jo set før. Sidst, det var til endelig afstemning, manglede der én stemme, og det er da ikke helt umuligt, at man kan få den stemme denne gang.

CD kan støtte forslaget ligesom sidst, men jeg vil slet ikke vikles ind i en ideologisk debat, da jeg tilhører et pragmatisk parti, som har en helt anden tilgang til forslaget end andre partier.

Hvis vi ser os omkring, er det jo sådan, at berøringsangsten over for samarbejde med den private sektor sådan set er forsvundet. Det er meget almindeligt, at man ser det private og det offentlige samarbejde, og nu beder kommunerne selv om at få det stykke værktøj, som det er illustreret med eksemplet fra Græsted-Gilleleje Kommune.

CD vil gerne have, at det, borgerne får, er godt, og så er det ikke så vigtigt, om det er i privat eller offentligt regi. Det vil sige, at hvis kommunen fastsætter nogle regler for, hvilke kvalitetskrav den har til, hvordan opgaven skal udføres, og i øvrigt har tilsynet, har vi ikke nogen problemer med, at man laver udlicitering, heller ikke på dette område, som åbenbart på mange måder er en hellig ko for mange. Jeg har også lagt mærke til, at vikartjenesten på sygehusene bliver varetaget af private bureauer.

Så har jeg altså også en dyb tillid til sygeplejefagets integritet og den faglige kodeks. Jeg oplevede det meget stærkt, da sygeplejerskerne var utilfredse med ændringerne på Rigshospitalet. Dengang fik vi det bekræftet, og jeg skal love for, at det er noget, der sidder fast i hukommelsen. Det er noget, man kan misunde dem på mange måder, og i mange andre fag inden for social- og sundhedsområdet kan man lære noget af det. Jeg tror ikke, man får nogen til at gå på kompromis her, det er ikke min opfattelse.

Jeg synes, det ville være godt, hvis vi kunne få forslaget gennemført til sin tid. Men i øvrigt er jeg helt overbevist om, at den almindelige udvikling med samarbejde mellem det private og